

er alt for almindelig blandt Befolkningen i det hele taget; uden paaviselig Nødvendighed gaar Folk mere eller mindre let-sindigt ind i saa mange Bestyrelser, som det næsten er muligt. Det vilde efter min Mening være meget ønskeligt, om man paa dette Omraade vilde vise mere Tilbageholdenhed og selvfølgelig navnlig Bankdirektørerne blandt andet af den Grund, at de har, eller burde i alt Fald have, nok at bestille med at passe deres Bank. Men jeg tør ikke ganske se bort fra, at det kan være nødvendigt og rigtigt i enkelte Tilfælde, at en Bankdirektør indtager Sæde i Bestyrelsen for en anden Virksomhed. Man skal heller ikke udelukkende regne med Udfaldet af de Foretagender, som ikke gaar godt, man skal ogsaa regne med de mange Tilfælde, hvor det gaar godt. Det, som er det forkerte, er i og for sig ikke, at en Mand indtræder i forskellige Bestyrelser, men at han gør det uden at føle tilstrækkeligt Ansvar i den Anledning. Jeg skal minde om, hvor mange Bestyrelser en af os alle anerkendt Mand som C. F. Tietgen var Medlem af. Man hørte aldrig Tale om, at han misbrugte denne Stilling, men man har tværtimod bevaret Erindringen om ham som en Mand, der derigennem paatog sig et betydningsfuldt Arbejde, for en stor Del af patriotiske Hensyn, uden Hensyn til Vinding, men fordi han følte Trang til at gøre sin Virkeevne gældende. Det kan ofte være nødvendigt, at en Bankdirektør, som har et Engagement, der ikke er saa godt, som det maaske burde være, træder ind i Bestyrelsen af det paagældende Selskab for af Hensyn til Banken at sikre sig en forsvarlig Ledelse af Selskabet. Men jeg indrømmer, at der ogsaa kan anføres Ting, der taler derimod, og det var i alt Fald meget ønskeligt, om man kunde oparbejde en Stemning imod, at Bankdirektører i det hele af egenyttige Hensyn indtræder i andre Selskabers Bestyrelse.

Det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) omtalte en Bestemmelse i § 13, som syntes ham uforstaaelig og utilbørlig, nemlig at Medlemmer af Bankers Bestyrelser, naar de gør sig skyldige i Svig, kan sættes under Tiltale af Ministeriet for Handel og Søfart. Det ærede Medlem maa endelig ikke misforstaa denne Bestemmelse. Den er ikke en Indskrænkning i den bestaaende Straffelov, den er netop et Tillæg dertil. Efter den bestaaende Lovgivning kan Ministeriet for Handel og Søfart ikke anklage, ikke forlange nogen sat under Tiltale, det kan kun den, der er

besveget, altsaa det paagældende Pengeinstituts Bestyrelse eller Kreditorer. (Andreasen: Det er Udtrykket „kan“, jeg er imod.) Det, her er tilsigtet, er at give Ministeriet en Ret til at forlange vedkommende sat under Tiltale. Der kan ikke staa „skal“, thi det ærede Medlem maa indrømme, at der ogsaa paa dette Omraade kan forefalde Tilfælde, hvor det ikke vil være rimeligt, at Regelen er obligatorisk, f. Eks. de Tilfælde, hvor det besvegne Beløb skaffes til Veje mod, at Strafansvar ikke gøres gældende. I de Tilfælde, hvor berettigede Interesser kræver dette, kan det ikke være det ærede Medlems Mening, at en saadan Eksekution skal gennemføres.

Det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) ønskede, at dette Lovforslag, som jo skal følges med Sparekasselovforslaget — deri er jeg enig —, ogsaa skulde følges med Aktielovforslaget. Jeg vil meget bede det ærede Medlem om ikke at forlange, at det skulde vente paa Aktielovforslaget, hvis Skæbne i dette Øjeblik er overordentlig tvivlsom. Noget andet er, at de to Lovforslag, vi her forsøger at gennemføre, meget gerne skulde og meget naturligt vil drage en Aktielov efter sig. — Den udførlige Omtale, det ærede Medlem gav Detailhandlerbanken, kan jeg ikke tænke mig at komme ind paa, men jeg forstod ham for øvrigt saaledes, at ogsaa efter hans Mening vil i alt Fald en meget stor Del af de uheldige Omstændigheder, han i denne Forbindelse nævnedes, netop blive forebygget ved det foreliggende Lovforslag.

Naar det ærede Medlem derimod som saa mange andre er imod Forslaget om Checks, befinder han sig vistnok i den Vildfarelse, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, skulde blive en Hindring for Benyttelsen af Checks saavel i Banker som i Sparekasser. Det er absolut ikke Tilfældet. Benyttelsen af Checks vil kunne foregaa ganske som hidtil, og Sparekasserne og Bankerne er heller ikke i Tvivl om, hvordan de skal indrette sig Dagen efter, at denne Lov maatte træde i Kraft. Der er allerede ikke faa Banker og Sparekasser, navnlig Sparekasser, som ikke har villet være med til denne meningsløse Anvendelse af Kontrabogen, og som derfor, da de har været nødte til at optage Checksystemet blandt deres Forretninger, har indrettet sig paa en anden Maade. Det ærede Medlem sagde meget rigtigt, at Bankerne kan give de paagældende Konti en anden Benævnelse. Det